

OPINIONS

ELS TENTACLES DEL SGB

Xavier Vinader

12

ESTAPÉ RESPON

Toni Cañis

L'OPINIÓ DE PERE GIMFERRER

Lluís Bonada

13

ASSAIG AL VOLTANT ...

Martí Domínguez

14

ISRAEL-PALESTINA

Jordi Querol

15

ELS FÒSSILS

Antoni Albalat

L'ILLA (POESIA SENS POEMA)

Joan Mari

16

EL GUST MUSICAL

DE ZAPLANA

J. J. Pérez Benlloch

SOSPITOSOS PER LA PAU

Pere Martí

17

RENDIBILITZAR LA TRAGÈDIA

Llibert Ferri

EL NOU ORDRE LINGÜÍSTIC

Manuel S. Jardí

18

MITJANS EN GUERRA

Oriol Cortacans

MÉS AVIAT

Miquel Ramon

19

UNA QÜESTIÓ DE FE

Joan Francesc Mira

114

L'article 5 de l'OTAN ha estat en boca de tothom després de l'inici d'aquesta gran crisi internacional, iniciada amb els brutals atemptats contra les ciutats de Nova York i Washington, que han causat milers de morts. Segons aquest article de l'Aliança Atlàntica, pel principi de defensa mútua, les agressions contra un estat membre seran considerades com a agressions a la resta. En una interpretació *ad libitum* l'administració dels Estats Units ha donat per sobreentès que si un estat de l'OTAN s'endinsa en una conflagració bèl·lica, tots els països respondran com un de sol. I de fet, el president dels EUA, George Bush, ha portat aquesta tesi fins a les últimes conseqüències. Tal com ha deixat clar, "o s'està del costat dels Estats Units o dels terroristes". Aquest és l'esquema al qual respon l'operació militar batejada amb l'expressió, tan absurda com pretensiosa, de "Justícia infinita", per acabar amb el terrorisme internacional i amb tots aquells que l'acullen. Bush pare va instaurar un ordre mundial amb una guerra contra l'Iraq, i Bush fill, de manera demagògica, vol recuperar les regnes del món, després del revés més brutal que ha rebut els Estats Units en el seu territori.

El suport que tots els països membres de l'OTAN han donat a la superpotència ha estat incondicional i total. Però també és cert que l'actitud dels caps d'estats europeus no és monolítica. A França, el president de la República, Jacques Chirac, sense deixar de donar suport als EUA, no ha dubtat a expressar públicament les seues reserves a una acció militar desproporcionada, que no valore les repercussions posteriors. En canvi, el cap de l'executiu espanyol, José María Aznar, s'ha afanyat a donar suport incondicional i absolut a Bush i ha comparat l'atac a les Torres Bessones amb els atemptats d'ETA. L'esquema "ets amb mi o contra meu" que l'administració americana vol aplicar, ara és utilitzat per Aznar per legitimar el seu discurs impermeable davant del conflicte basc. En aquest context, resulta molt cínic que estats tercers vulguen aprofitar l'avinentsa per a reclutar simpaties internacionals en el combat de conflictes regionals, com és el cas del Govern espanyol i la seua estratègia contra ETA. Una vegada més, el president espanyol demostra la seua obsessió per resoldre el conflicte basc a través de la via policíaca. Sembla que Aznar ha volgut dotar-se d'una rellevància política internacional que no té, després dels errors que la seua administració ha comès en política internacional: el ridícul viatge a Moscou per mantenir una conversa per telèfon amb el president rus, Vladímir Putin, les ensopagades de comparar el conflicte txetxè i palestí amb el basc, l'enfrontament amb Alemanya, en el si de la UE, pels fons europeus, el poc tacte d'acusar el Marroc de connivència amb les màfies d'immigració... L'administració Bush vol matar mosques a canonades i el sempre fidel Aznar es vol fer la foto al costat del gran caçador.

Siga com siga, tal com van avançant els fets, sembla que, de nou, queda arraconada l'anàlisi profunda dels conflictes polítics i s'escull la via del maniqueisme entre bons i dolents. Precisament el que cal ara és no atiar els focs dels odís. És comprensible, fins a cert punt, que alguns ciutadans dels Estats Units tinguen certs desitjos de venjança, però no pot ser que les administracions basen les seues decisions en sentiments visceralment i irracionals.

Les repercussions d'un conflicte bèl·lic com el que s'està gestant, que alguns ja s'han atrevit a qualificar de "croada", són incalculables. La guerra no faria més que castigar persones tan innocents com aquelles víctimes dels atemptats del passat 11 de setembre, als EUA. A més a més, només pot degenerar cap a un conflicte més global, que no només afectaria blocs de països, sinó diferents cultures que avui conviuen, en molts casos, dins de les mateixes fronteres.

"Bush vol matar mosques a canonades i el sempre fidel Aznar es vol fer la foto al costat del gran caçador"